สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ
ทรงเปิดมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และอาคาร ม.ว.ก. ๔๘ พรรษา
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

สมาคมศิษย์เก่า
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วารสารปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

ISSN : 2228-9070

เรื่องเด่นภายในเล่ม :

ประมวลภาพกิจกรรมสานสัมพันธ์ศิษย์เก่ามจร ๒๕๕๔

สัมภาษณ์พิเศษคุณกำภู ภูริภูวดล, บทความพิเศษ : ชีวิตกับความรัก, มหาวิทยาลัยกับสมาคมศิษย์เก่าฯ, ข่าวคน คนข่าว

งานสานสัมพันธ์ ศิษย์เก่ามจร

ครั้งที่ ๖ ๒๕๕๔

คุยกับบรรณาธิการ

สวัสดีปีใหม่ทุกท่านนะครับ... เผลอแผล็บเดียว พ.ศ.ใหม่ก็เข้ามาแทนที่ พ.ศ.เก่าเสียแล้ว มองโลกในแง่ดีชีวิตมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น หากมองโลกในแง่ร้ายก็อาจจะบอกว่า **แก่เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งปี** ไม่ว่าจะมองโลกในมิติไหนก็หนีไม่พ้นความจริงของชีวิต เพื่อความผ่อนคลายและทำลายความเครียด วารสารสมาคมศิษย์เก่าฉบับเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นฉบับที่ ๒ ท่านจะพบกับบทสัมภาษณ์ในคอลัมน์ **ศิษย์เก่าปริทัศน์** โดยแขกรับเชิญของเราคือ **คุณกำภู ภูริภูวดล** พิธีกรชื่อดังจากโมเดิร์นไนน์ทีวี มาสะท้อนมหาวิทยาลัยและสมาคมศิษย์เก่าให้พวกเราได้รับรู้อย่างน่าสนใจยิ่ง

นอกจากนี้ ยังมีคอลัมน์ตลาดนัดศีลธรรมนำเสนอบทความพิเศษ **ชีวิตกับความรัก** โดยผู้ใช้นามปากกาว่า "**อุดมการณ์ ประสานชาติ**" ได้สะบัดปลายปากการะบายศักดาความรักอย่างน่าสะพรึงกลัว ให้ท่านผู้อ่านได้แย้งอย่างเย้ยหยันอีกด้วย รวมทั้ง**โอวาท**ของ**พระธรรมโกศาจารย์** อธิการบดี ที่เมตตาให้ข้อคิดและพรอันประเสริฐแก่คณะกรรมการบริหารสมาคมศิษย์เก่า มจร และเช่นเคยครับ "**พลุพุ่งฟ้า**" ได้แกว่งเท้าหาเสี้ยนตามแบบฉบับอย่างไม่ลดละเช่นเคย เพียงแต่เที่ยวนี้ลดศัพท์แสงวัยรุ่นลงไปบ้างเท่านั้น

งานสานสัมพันธ์ศิษย์เก่าครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๔ ได้ผ่านพ้นและจบลงด้วยดี นอกจากมีหนุ่มใหญ่ไฟแรงกำกับเวที ชื่อ**พิเชฐ ทั่งโต** (บ้านพี่อยู่สุโขทัย) แล้วโต้โผใหญ่ซึ่งเป็นแม่ข่ายของงานคือ ท่านอุปนายกคนที่ ๑ (**ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม**) ได้แสดงฝีมือในฐานะประธานจัดงานได้อย่างยอดเยี่ยม แต่มีเสียงกระซิบผ่านสายลมแผ่วเบาว่า *"รสชาติอาหารเข้มข้นน้อยไปหน่อย รวมทั้งราคาเพลงค่อนข้างแพงไปนิด"* จริงเท็จอย่างไรฝากให้ผู้ที่รู้ตัวว่า เป็นประธานปีต่อไปโปรดทราบไว้ด้วย...

สุดท้าย ขอขอบพระคุณศิษย์เก่าน้อย-ใหญ่ที่เสียสละเวลามาร่วมงานสานสัมพันธ์ฯ ครั้งที่ผ่านมาทุกท่าน ซึ่งเรายังมีงานบุรพาจารย์รออยู่ข้างหน้าอีกงานหนึ่ง ในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ รวมทั้ง ๑๐๐ ปี ศาสตราจารย์พิเศษเสฐียร พันธรังษี สุดท้ายของสุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้มีอุปการคุณทุกท่านที่เมตตาบริจาคเงินสนับสนุนวารสารให้สามารถดำเนินภารกิจได้อย่างไม่สะดุด จึงขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง และโปรดอย่าลืมส่งบทความที่ดีๆ เพื่อลงในคอลัมน์ตลาดนัดศีลธรรม ซึ่งเป็นเวทีเชิงวิชาการด้วยนะครับ พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีครับ!

ผศ.ดร.กิตติทัศน์ ผกาทอง
บรรณาธิการ

สารบัญ

คุยกับบรรณาธิการ 1
โอวาทอธิการบดี 2
คำอวยพรปีใหม่ 4
สัมภาษณ์พิเศษ กำภู ภูริภูวดล 5
ชีวิตกับความรัก 7
มจรกับสมาคมศิษย์เก่าฯ 11
ข่าวคน คนข่าว 13

กองบรรณาธิการ
ที่ปรึกษา : พ.อ.(พิเศษ)ไชยนาจ ญาติฉิมพลี, ผศ.ดรสุรพล สุยะพรหม, ดร.อร่าม พลตรี, ดร.ศักดิ์ ประสานดี, ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช
บรรณาธิการ : ผศ.ดร.กิตติทัศน์ ผกาทอง
กองบรรณาธิการ : นายเชน นคร, พ.ท.ไชโย นามนนท์, นายสำรวย นักการเรียน, นายบุญสม ทาสีศร, นายธิติวุฒิ หมั่นมี
ศิลปกรรม : be_netspeed
จัดทำโดย : สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ ท่าพระจันทร์ กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 0 2221 8892, 0 262 35623 **โทรสาร** 0 2623 5623

โอวาท อธิการบดี

ขออนุโมทนาบรรดาศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ตั้งใจเข้ามาทำงานให้มหาวิทยาลัย โดยที่ท่านทั้งหลายมีภาระหน้าที่ของตนอยู่แล้ว แต่ว่ามีน้ำใจผูกพันต่อสถาบันที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ท่านทั้งหลายในอดีต ท่านทั้งหลายประสงค์ที่จะมาตอบแทนพระคุณของสถาบันประการหนึ่ง และต้องการที่จะทำกิจกรรมในนามของสมาคม ซึ่งเป็นการให้เกียรติให้ความสำคัญแก่มหาวิทยาลัย อีกประการหนึ่งท่านทั้งหลายที่มาทำงานให้สมาคมนี้มีส่วนทำให้มหาวิทยาลัยโดดเด่นยิ่งขึ้น

ในฐานะที่เป็นอธิการบดีก็ได้ประสานงานกับทุกฝ่ายเพื่อที่จะได้มามีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะในช่วงที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่เราเข้ามาอยู่ในสำนักงานแห่งใหม่ ที่อำเภอวังน้อย มีสิ่งที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นสัปปายะในการทำงานมาก ทั้งอาคารสถานที่ ที่เราเรียกว่า Infrastructure มากมายจนเราใช้ไม่ทัน เมื่อเราใช้ไม่ทัน มันก็มีค่าสึกหรอ ยกตัวอย่างเช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ถ้าเราไม่ได้ใช้มันมันก็ตกรุ่น ปล่อยไปเฉยๆไม่ได้ มหาวิทยาลัยเปิดช่องทางที่จะให้มาช่วยกันใช้ให้ได้ประโยชน์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ใครถนัดตรงไหนก็ช่วยกันทำ อย่างอาคารของเราก็ปล่อยไว้เฉยๆไม่ได้ มันมีค่าสึกหรอ เพราะฉะนั้นต้องมีการจัดประชุมสัมมนาต่างๆ ตรงนี้แหละต้องเปิดมหาวิทยาลัยเป็นวงกว้าง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันเรามีจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่มากพอ จึงต้องมีการบรรจุบุคลากรเพิ่มเติม

เพราะฉะนั้นเราก็ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า Outsourcing คือ การให้คนข้างนอกเข้ามาทำงานให้กับเรา คนเก่งๆที่มีอยู่ทั่วไปเราติดต่อกับเขาไม่ถึง ก็ต้องอาศัยคนกลางอย่างสมาคมเป็นสะพานเชื่อมชักจูงกันมา ที่เห็นได้ชัดอย่างเรื่องของฝ่ายคฤหัสถ์ เรื่องความมั่นคงของพระพุทธศาสนา เรื่องลูกเสือและอื่นๆอีกมากมาย ให้ตรงตามพันธกิจ และปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา และจัดการศึกษาพระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่เพื่อการพัฒนาด้านจิตใจและสังคม มันจะได้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งลำพังพวกเราที่อยู่ตรงนี้ ทำงานกันเต็มที่แล้วก็ได้แค่นี้ ถ้าเราไม่ใช้วิธีดึงเอายอดฝีมือคนเก่งจากที่นั่นที่นี่โดยเฉพาะศิษย์เก่าที่มีประสบการณ์มากมาย บางท่านก็เกษียณแล้วกลับมาช่วยสถาบัน ถ้าไม่มีคนนอกเข้ามาช่วยงานก็

จะย่ำอยู่กับที่ ในรอบสิบปียี่สิบปีที่ผ่านมา จะเห็นว่าที่เราทำให้มีการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเราเปิดกว้างตรงนี้

มหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าจะมีพระสงฆ์อยู่เป็นจำนวนมาก แต่ว่าไม่ Conservative คือเปิดกว้าง เมื่อเปิดกว้างก็รับเอาแนวคิดวิธีการต่างๆมาทำงาน เพราะฉะนั้น สิ่งที่อยากฝากสมาคม มี ๒ เรื่อง คือ

๑.ประสานศิษย์เก่าทั้งหลาย ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตามให้กลับมาอยู่ในร่มโพธิ์ของสมาคมให้มากที่สุด และทำกิจกรรมขยายไปตามวิทยาเขตตามภูมิภาคต่างๆ จะได้เชื่อมโยงกัน ทั้งผู้ที่ทำงานอยู่สถาบัน และที่ออกไปอยู่ภายนอก ตรงนี้เป็นจุดอ่อนของมหาวิทยาลัย เวลาเราถูกประเมินโดย **สมศ**.(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)) **เราขาดเรื่องหนึ่งคือ การติดตาม** จบไปแล้วผลผลิตเป็นอย่างไร คะแนนเราไม่ค่อยได้ ในที่สุดต้องเชื่อมกับฝ่ายประกันคุณภาพ เพราะตอนนี้ ทางพระหมดปัญญาแล้ว ไม่รู้ว่าจะไปตามที่ไหนได้ ต้องให้สมาคมศิษย์เก่ารับไป

๒.ประสานงานเพื่อมาช่วยมหาวิทยาลัย เอาผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาช่วยมหาวิทยาลัย เพราะมหาวิทยาลัยมีกิจกรรมมากมาย อย่างช่วงนี้เราต้องการทำแผนมหาวิทยาลัยในระยะ ๕ ปี เราต้องการคนที่มีความเชี่ยวชาญจากภายนอก มิฉะนั้นจะคิดวนอยู่เฉพาะภายใน แม้กระทั่ง การทำงานเชิงรุก อย่างการตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับการเมือง เกี่ยวข้องกทช. บางทีการติดต่อทางมหาวิทยาลัยโดยตรงก็ติดขัดแต่ถ้ามาช่วยกันหลายๆฝ่ายก็ทำให้รวดเร็วขึ้น

อีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยโดยตรง ที่อยากให้สมาคมเข้ามาช่วยก็คือ **เรื่องการจัดสวัสดิการของบุคลากร** เป็นเรื่องที่เราอยากจัดมานานแล้ว แต่ยังขาดความชำนาญอย่างเรื่องร้านค้าสวัสดิการในมหาวิทยาลัย ถ้าเราเอาคนข้างนอกมาทำ พวกเขาก็ไม่มีความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมองค์กร สุดท้ายก็จะมีปัญหาตามมาทีหลัง คนที่ทำน่าจะเป็นพวกเราเอง ที่มีหัวทางธุรกิจ

เรื่องการผลิตบุคลากรก็เช่นกัน เราผลิตออกมาไม่ทันในสายที่เราขาดแคลน บางทีเราต้องการอาสาสมัคร อย่างเรื่องกฎหมาย เราต้องการคนที่มีความชำนาญเรื่องกฎหมายมาให้คำปรึกษา เพราะมีเรื่องต้องพิจารณามากมายที่ยังค้างอยู่ ทั้งในส่วนกลางและวิทยาเขต

แค่นี้พอเป็นการบ้านที่อยากให้ท่านนายกและผู้บริหารสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนำไปพิจารณาหาทางช่วยกันแก้ไข และร่วมกันพัฒนาให้สถาบันแม่มีความเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป

สุดท้ายนี้ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและพระบารมีขององค์สมเด็จพระปิยมหาราชจงมาเป็นตบะ เป็นเดชะ เป็นพลวปัจจัย อำนวยพรให้คณะกรรมการสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จงมีแต่ความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป ปรารถนาสิ่งใดที่ชอบประกอบด้วยธรรม ขอให้ความปรารถนานั้นจงพลันสำเร็จ จงผลันสำเร็จสมมโนรถมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ ตลอดกาลนานเทอญ

(พระธรรมโกศาจารย์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Happy New Years 2011

คำอวยพรวันปีใหม่ ๒๕๕๔

กถมฺภูตสฺส เม รตฺตินฺทิวา
วีติปตนฺตีติ อภิญฺหํ ปจฺจเวกฺขิตพฺพํ

ขอให้พิจารณาเนืองๆ ว่า วันคืนล่วงไปๆ เราทำอะไรอยู่

อชฺเชว กิจฺจมาตปฺปํ โก ชญฺญา
มรณํ สุเว

กิจหรือหน้าที่ จงทำเสียแต่ในวันนี้ เพราะใครจะรู้เล่าว่า ความตายจะมาในวันพรุ่ง

เนื่องในศุภวารดิถีขึ้นปีใหม่ ๒๕๕๔ ข้าพเจ้าขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และบุญกุศลที่ได้สั่งสมอบรมมาในพระบวรพุทธศาสนาจงประมวลเป็นตบะ เป็นเดชะ เป็นพลวปัจจัย อำนวยพรให้ท่านที่เคารพและนับถือทั้งมวลจงประสบซึ่งจตุรพิธพรชัย คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ พร้อมทั้งปฏิภาณ คุณสารสมบัติ ธนสารสมบัติ และขอให้แคล้วคลาดจากสรรพโรคาพาธ อุปสรรค อุปัทวันตรายทั้งมวล หากท่านประสงค์จำนงหมายในสิ่งหนึ่งประการใดที่ชอบประกอบด้วยธรรมแล้ว ขอท่านจงประสบผลสัมฤทธิ์ในสิ่งที่มุ่งมาดปรารถนาทุกประการตลอดปี พ.ศ.๒๕๕๔ และในปีต่อๆ ไปเทอญ

(ศ.พิเศษจำนงค์ ทองประเสริฐ)
ราชบัณฑิต
พุทธศาสตรบัณฑิตรุ่นปฐมของ มจร

ศิษย์เก่า ปริทัศน์

สัมภาษณ์พิเศษ กำภู ภูริภูวดล

บ่ายแก่ๆ วันเสาร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่สนามฟุตบอลโรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย ทีมงานสาราณียกรฯ นำโดย**ผศ.ดร.กิตติทัศน์** มีนัดกับศิษย์เก่าคนหนึ่ง ที่หลายคนคงเคยเห็นหน้าในฐานะเป็นผู้ประกาศข่าวทางโมเดิร์นไนน์ ทีวี เขานั่งอยู่ทางซ้ายมือของคุณกนก และคนละมุมโต๊ะกับคุณธีระ หลายครั้งที่มีข่าวที่เกี่ยวกับพระ (ในทางที่ไม่สู้ดี) เขาก็ทำหน้าที่เสมือนทนายแก้ต่างให้กับพระ และเขาเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นที่จบพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) ปริญญาตรีเพียงใบเดียวที่มานั่งทำหน้าที่สื่อสารมวลชน โดยทำหน้าที่ได้ดีไม่น้อยหน้าคนที่จบจากสถาบันที่มีชื่อเสียงเฉกเช่นจุฬาฯ หรือธรรมศาสตร์ ใช่แล้วครับ เขาจะเป็นใครไปไม่ได้นอกจาก**คุณกำภู ภูริภูวดล** อดีตมหาเปรียญ ๗ ประโยคจาก**สำนักวัดระฆังโฆสิตาราม**และพุทธศาสตรบัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์จากคณะสังคมศาสตร์ มจร

คุณกำภู อยู่ในชุดกีฬากำลังจะลงเล่นในตำแหน่งเซ็นเตอร์ ถามไถ่ได้ความว่าเป็นการเล่นระหว่างเพื่อนๆ พธ.บ.ด้วยกัน บรรยากาศแบบเป็นกันเอง ทีมงานสังเกตเห็นพวกเราหลายคนอย่าง**ผศ.สมควร นิยมวงษ์**ที่เดินไปมา นอกนั้นกำลังวิ่งอยู่ในสนาม ก่อนหน้านี้ มี**ผศ.ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ** กองหลังวัดดาวดึงษาราม เล่นอยู่ด้วย แต่ภายหลังได้รับอุบัติเหตุเลยต้องหยุดเล่นเป็นปีขอให้หายเร็วๆ นะครับ และ ทีมงานขอขอบคุณอาจารย์สมบัติ ที่รับเป็นภาระช่วยประสานงานและติดต่อคุณกำภู เพื่อขอสัมภาษณ์ในครั้งนี้

เมื่อได้พบตัวจริง แล้วก็ต้องยอมรับว่า ดูหล่อกว่าในจอเป็นไหนๆ แต่ทันทีที่คุณกำภู เจออาจารย์กิตติทัศน์ก็ตรงเข้ามายกมือไหว้ เหมือนคนรู้จักกันมาก่อน ถามไปถามมา คุณกำภูบอกว่า ท่านเคยเป็นอาจารย์สอนเขามาก่อนสมัยเป็นพระ เล่นเอาอาจารย์ยิ้มแก้มปริไปเลย ทักทายกันพอหอมปากหอมคอก็เริ่มสู่ประเด็นของการสัมภาษณ์โดยมิชักช้า...

ทีมงาน : ตอนนี้ คุณกำภู ทำงานอยู่ที่ไหนครับ

กำภู : อยู่ที่ช่องเก้า อสมท. หรือปัจจุบันเรียกว่า โมเดิร์นไนน์ ทีวี ทำสื่อทางด้านโทรทัศน์ สื่อวิทยุ รายการหลักๆ คือ**รายการคุยข่าวมหานคร** ที่ FM 95 ลูกทุ่งมหานคร ตอนตี ๕ ถึง ๗ โมง เช้า แล้วก็**รายการจับเงินชนทอง** เวลา ๙.๓๐-๑๐.๐๐ น. โมเดิร์นไนน์ ทีวี หรือช่อง ๙ รายการนี้เป็นรายการเกี่ยวกับเศรษฐกิจธุรกิจ ตลาดเงินตลาดทุนและเป็นเศรษฐกิจระดับรากหญ้า ที่คนทั่วไปพ่อค้าแม่ค้าติดตามด้วยความสนุกสนานได้ ไม่ใช่ข่าวสารเศรษฐกิจที่สูงและฟังยาก อีกรายการหนึ่งคือ **รายการข่าวข้นคนข่าว**เวลา ๒๑.๓๐-๒๒.๐๐ น.ทางโมเดิร์นไนน์ ทีวี เป็นงานหลักๆ ที่ทำอยู่ตอนนี้

ทีมงาน : มีความเป็นมาอย่างไรจึงได้มาทำงานทางด้านสื่อสารที่โมเดิร์นไนน์ ทีวี

กำภู : แรกเริ่มเดิมที หลังจากที่ผมจบจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ เอกรัฐศาสตร์แล้ว ด้วยความที่ในสมัยนั้นเป็นคนชอบเขียนหนังสือ ก็อยากทำงานด้านสื่อมวลชนตั้งแต่เรียนหนังสือเลย พอจบปุ๊บก็มาทำหนังสือเป็นนักคอลัมนิสต์ ทำอะไรต่างๆที่หนังสือพิมพ์วัฏจักรรายวันทำอยู่ประมาณสัก ๓-๔ ปี ถึงช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ๒๕๔๐ ประเทศไทยเกิดเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง ก็เลยคิดว่า งานหนังสือพิมพ์อิ่มตัวแล้ว ตอนนั้นหนังสือพิมพ์วัฏจักรอาการไม่ค่อยดี เพราะว่าเขาไปกู้เงินจากต่างประเทศมาลงทุน ผมก็เลยคิดว่าน่าจะหางานด้านอื่น พอดีอสมท.เปิดรับสมัครผู้สื่อข่าว ก็เลยไปสมัครแล้วก็สอบได้

ทีมงาน : แต่คุณกำภู จบมาทางรัฐศาสตร์ แต่มาเอาดีทางสื่อ

กำภู : ครับ ควรเป็นนิเทศศาสตร์ใช่ไหมครับ แต่ความจริงงานทางด้านสื่อสารมวลชนก็ไม่ได้จำกัดเฉพาะคนที่จบนิเทศศาสตร์เท่านั้น เอาเข้าจริงวิชาทางด้านรัฐศาสตร์ก็ดี เศรษฐศาสตร์ก็ดี วิชาจำเพาะอื่นๆอย่างเช่นกฎหมาย มีความจำเป็นนะครับสำหรับการทำข่าว คือนิเทศเหมือนกับสอนให้คนรู้หลักการสื่อสาร วิธีการสื่อกระบวนการผลิตสื่ออะไรต่างๆ อย่างพวกเราที่เรียนวิชารัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยาอะไรก็แล้วแต่มันทำให้เรารู้ลึก เวลาไปทำข่าวทางด้านสื่อทำให้เราเข้าใจเรื่องราวต่างๆ เขาก็ไม่ได้จำกัดคนที่ต้องจบทางด้านสื่ออย่างเดียว จบทางด้านอื่นก็ทำได้ วิชาสื่อสารมวลชนเป็นเหมือนสหวิชา คือรวมทุกวิชา ไม่ได้แยกเฉพาะว่านิเทศเท่านั้นที่ต้องมาทำ

ทีมงาน : คุณกำภู ได้ศึกษาเพิ่มเติมวิชาการสื่อสารมวลชนเพิ่มเติมอีกหรือเปล่า

กำภู : เปล่าเลยครับ

ทีมงาน : แล้ว รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ ที่เรียนมาสามารถนำเอาไปใช้กับวิชาชีพ คือการสื่อสารได้มากแค่ไหน

กำภู : ได้ดีเลยทีเดียวครับ

ทีมงาน : นี่ก็นับว่าเป็นความสำเร็จของศิษย์เก่าของเรา

กำภู : มีอย่างหนึ่งครับ คือมหาจุฬาฯสอนให้เราเป็นนักอ่านหนังสือ สอนให้เราเป็นนักค้นคว้านักวิจัย คืออ่านหนังสือพระไตรปิฎก ทำให้เรารู้จักคิดรู้จักเทียบเคียง แล้วลึกลงไปเรื่อยๆ แทนที่จะฟังจากครูอาจารย์อย่างเดียว มันเลยกลายเป็นนิสัยของเรา

ทีมงาน : คุณกำภูจบพุทธศาสตรบัณฑิต รุ่นที่ ๓๙ มีใครเป็นเพื่อร่วมรุ่นบ้าง

กำภู : ที่คบหากันอยู่ตอนนี้ ก็มีคุณไพฑูรย์ ศรีโฮง เป็นบรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจที่สยามรัฐ ที่ไปทำธุรกิจด้านอื่นก็มี คุณธนิวัฒน์ เป็นผู้บริหารงานด้านการผลิตกุ้ง ให้กับบริษัทธุรกิจส่งออกกุ้งไปต่างประเทศอยู่แถวมหาชัย

ทีมงาน : เคยได้รับการยกย่องว่าเป็นศิษย์เก่ามจร.ดีเด่นใช่ไหมครับ

กำภู : ครับ ผมมีความรู้สึกภาคภูมิใจมากเลยครับ ที่มหาวิทยาลัยนอกจากจะสอนให้เราเติบโตมาแล้ว ก็ยังคอยติดตามดูว่า ลูกศิษย์ลูกหาไปทำงานที่ไหนอย่างไร แล้วก็ตามไปให้รางวัลอีก แล้วถ้ามีโอกาสผมอยากกลับไปตอบแทนสถาบันในช่องทางใดช่องทางหนึ่ง แต่ความจริง การตอบแทนสถาบันก็ไม่จำเป็นว่าเราต้องกลับไปนั่งทำงานให้กับสถาบัน การที่เราไปสร้างชื่อเสียงในที่ต่างๆหรือไปทำงานสาธารณะก็ถือว่าเป็นการตอบแทนสถาบันได้ด้วย ตอนนี้ผมมีโครงการที่ร่วมกับแฟนคลับโครงการหนึ่ง คือโครงการห้องสมุดเพื่อนน้องชนบท ผมจะเชิญชวนแฟนคลับไปทำห้องสมุดกับเด็กต่างจังหวัดที่ไม่ค่อยมีหนังสืออ่านครับ

ทีมงาน : วันนี้ทีมงานสาราณียกรวารสารสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต้องขอขอบคุณ คุณกำภู เป็นอย่างมากที่ให้โอกาสได้สัมภาษณ์ครั้งนี้

กำภู : ไม่เป็นไรครับ ผมขอขอบคุณทีมงานเช่นกัน ที่ให้เกียรติผมครั้งนี้

จบ...

ตลาดนัดศีลธรรม

happy valentine

ชีวิต กับ ความรัก Life and Love

โดย อุดมการณ์ ประสานชาติ

ชีวิตคืออะไร เป็นคำถามที่ทุกคนอาจมีคำตอบที่ไม่เหมือนกัน เพราะชีวิตขึ้นอยู่กับบริบทของสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ รวมถึงชาติกำเนิดหรือชาติพันธุ์ ชีวิตของคนในสังคมเมืองจึงมีความแตกต่างจากชีวิตของคนในสังคมชนบท ขณะที่ชีวิตของคนไทยอาจจะมีข้อแตกต่างจากชีวิตของคนในชาติอื่น แต่เมื่อกล่าวโดยมวลรวมแล้ว คำว่าชีวิต (Life) หมายถึงความเป็น (Being) คนที่ยังมีชีวิตอยู่ก็คือคนที่มีลมหายใจและสามารถเคลื่อนไหวได้ แม้การเคลื่อนไหวนั้นอาจจะแตกต่างกันโดยสรีระหรือองคาพยพ กล่าวคือบุคคลที่มีร่างกายสมบูรณ์ครบอาการ ๓๒ ประการ จะสามารถเคลื่อนไหวได้ดีกว่าบุคคลที่พิการหรือมีอวัยวะบกพร่อง

อิริยาบถของชีวิตที่สมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจจะสามารถเคลื่อนไหวได้ใน ๔ รูปแบบที่มั่นใจ คือ การยืน การเดิน การนั่งและการนอน ยืน เดิน นั่ง และนอนเป็นอิริยาบถของมนุษย์โดยทั่วไปที่มีอวัยวะสมประกอบหรือสมบูรณ์ และบุคคลที่มีอวัยวะที่สมบูรณ์หรือครบอาการ ๓๒ ประการ ก็ใช่ว่าจะมีได้กับทุกคนเสมอไป เพราะชีวิตในปัจจุบันเป็นผลผลิตของวิบากกรรมในอดีต อดีตจึงเป็นเครื่องกำหนดปัจจุบัน และปัจจุบันเป็นเครื่องกำหนดอนาคต

ชีวิต (Life)

ในหนังสือมรสุมชีวิตซึ่งเขียนโดย พล.ต.หลวงวิจิตรวาทการได้กล่าวเป็นคำกลอนไว้ว่า “ชีวิตเหมือนเรือน้อยล่องลอยอยู่ ต้องต่อสู้กับแรงลมผสมคลื่น ต้องทนทานหวานสู้อมขมสู้กลืน ต้องจำฝืนสู้ภัยไปทุกวัน” โดยนัยนี้ ชีวิตคือการต่อสู้ กล่าวคือทุกชีวิตที่เกิดมาในโลกนี้ล้วนต้องต่อสู้กับสิ่งต่างๆ นานา เพื่อให้ชีวิตสามารถอยู่รอดปลอดภัยได้ เพราะชีวิตที่อยู่นิ่งเฉยก็จะกลายเป็นชีวิตที่ไร้ค่าและลำเค็ญ เป็นชีวิตที่แม้จะมีลมหายใจแต่เป็นลมหายที่รอความตายเท่านั้น บุคคลที่ต่อสู้กับชีวิตจึงมักประสบความสำเร็จเสมอ

อย่างไรก็ดี ชีวิตมนุษย์นั้น เมื่อกล่าวโดยประเภทจะมีลักษณะ ๓ มิติ หรือ ๓ รูปแบบคือ

- **ชีวิตสีดำ** (Black Life) หมายถึงชีวิตที่ดิ้นรนแสวงหาในสิ่งที่ผิดกฎหมายและศีลธรรม เป็นชีวิตที่มีแต่ความครุ่นคิดในเรื่องของอบายมุขและความโลภ ความโกรธ และความลุ่มหลง มีชีวิตเพื่อสร้างความทุกข์และความเดือดร้อนแก่ตนเองและสังคม

- **ชีวิตสีเทา** (Gray Life) หมายถึงชีวิตที่มีความชั่วพอๆ กับความดี แม้จะหมกมุ่นลุ่มหลงและ

จมปลักอยู่กับความโลภ ความโกรธ และความลุ่มหลงตามวิสัยของปุถุชน แต่ก็เพียรพยายามแหวกว่ายจากสิ่งดังกล่าวสู่สิ่งที่เรียกว่า "คุณงามความดี" อยู่บ้าง เช่นคนที่ร่ำรวยจากสิ่งที่ผิดกฎหมายและศีลธรรม นำความร่ำรวยไปช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

• **ชีวิตสีขาว** (White Life) หมายถึงชีวิตที่บริสุทธิ์หรืออิสระจากความโลภ ความโกรธ และความลุ่มหลง มุ่งมั่นในการสร้างสรรค์คุณงามความดีโดยไม่ย่อท้อ เป็นชีวิตที่ชาวโลกเรียกว่า "**อริยวิถี**" คือมุ่งสู่ความปรองดองมากกว่าความขัดแย้ง เห็นความทุกข์ยากของมนุษย์เป็นภารกิจที่ต้องช่วยเหลือและขจัดปัดเป่า เห็นความอาฆาตพยาบาทของมนุษย์เป็นสิ่งที่ต้องแผ่เมตตา และเห็นความอิจฉาริษยาของมนุษย์เป็นเครื่องมือในการสร้างมุทิตาธรรม เป็นชีวิตที่ควรแก่การแสวงหาและพอกพูนให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

ชีวิตทั้ง ๓ มิติ ดังกล่าว เป็นชีวิตในเชิงคุณลักษณะของมนุษย์ในสังคมโดยทั่วไป ซึ่งตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาจะมีลักษณะชีวิตในเชิงวิวัฒนาการ ๓ ประเภท คือ ชีวิตแบบปุถุชน ชีวิตแบบกัลยาณปุถุชน และชีวิตแบบอริยชน

ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ วันแห่งความรัก และวันมาฆบูชา ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้เขียนมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะให้ทุกชีวิตเป็นชีวิตสีขาวหรือชีวิตอิสระ แม้ชีวิตสีขาวหรือชีวิตอิสระ จะเป็นชีวิตในเชิงอุดมการณ์ก็ตาม แต่ถ้าเราเริ่มต้นด้วยความรัก ความเมตตา และความเอื้ออาทรต่อกัน เราจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ความสุขของมนุษย์มิได้เกิดจากความมั่งคั่งหรือร่ำรวยเสมอไป แต่เกิดจากความเข้าใจในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เพราะท้ายที่สุดทุกชีวิตก็ไปแต่มือเปล่า ลาภ ยศ สรรเสริญ และสุข ที่ทุกชีวิตปรารถนามิใช่เรื่องเลวร้ายแต่อย่างใด แต่จะกลายเป็นเรื่องเลวร้ายและทำลายคุณค่าของชีวิต เมื่อมนุษย์เมาลาภ เมายศ เมาสรรเสริญ และเมาความสุขสำราญ เพราะลองเมาเข้าแล้ว ก็เห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นเพื่อนมนุษย์เป็นคนที่น่ารังเกียจและเห็นน้องเมียเป็นเมียทุกครั้งไป (ใช่หรือไม่ใช่?)

ความรัก (Love)

ชีวิตกับความรักเป็นคู่กัน เพราะความรักเป็นเสมือนวิตามินสำหรับชีวิต ชีวิตที่มีความรักจึงเป็นชีวิตที่มีพลังและอานุภาพค่อนข้างสูง วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็นวันแห่งความรัก หรือ "วันวาเลนไทน์" จุดเริ่มต้นของวันวาเลนไทน์ มาจากนักบุญชื่อว่าวาเลนไทน์ ซึ่งสังกัดนิกายโรมันคาทอลิค ของศาสนาคริสต์ สอนศาสนิกให้รักประชาชนเสียสละเพื่อสังคม ซึ่งผิดจากศาสนาที่ตนสังกัดสอนให้รักพระผู้เป็นเจ้าและเสียสละภักดีต่อพระองค์ จึงถูกผู้นำศาสนาโบยตีและเฆี่ยนจนตาย แต่ก่อนตายขอมอบความรักให้แก่ชาวโลกด้วยดอกกุหลาบสีขาว คือความรักที่บริสุทธิ์

เซ็นท์วาเลนไทน์ จึงเป็นนักต่อสู้เพื่อประชาชนด้วยความรักและความเสียสละแม้กระทั่งชีวิต แต่ปัจจุบันวันวาเลนไทน์ได้เพี้ยนไปจากเดิมจนไม่เหลือเค้าให้สืบค้น เพราะเป็นความรักระหว่างหนุ่มสาวด้วยกุหลาบสีชมพูโดยทั่วหน้า เมื่อเทศกาลวันวาเลนไทน์มาถึงจึงกลายเป็นวันเสียความบริสุทธิ์ทางเพศสำหรับวัยรุ่นอย่างทั่วถึง วันวาเลนไทน์ในปัจจุบันจึงเหลือแต่เปลือกและกระพี้ด้วยประการฉะนี้

ความรัก ๕ ประเภท

อย่างไรก็ดี ความรักนั้น หากจะจาระไนให้ครบถ้วนแล้ว ย่อมมีอยู่ ๕ ประเภทหลัก คือ

- **ความรักของบิดามารดาต่อบุตรธิดา**
- **ความรักของผู้ใหญ่ที่มีต่อผู้น้อย**
- **ความรักของเพื่อนที่มีต่อเพื่อน**
- **ความรักของคนหนุ่มสาวที่มีต่อกัน และ**
- **ความรักที่ไร้พรมแดนขวางกั้น**

ความรักประเภทที่ ๑ เป็นความรักที่มุ่งหวังให้เจริญก้าวหน้าและมีอนาคต ความรักประเภทที่ ๒ เป็นความรักที่มุ่งหวังให้เจริญเติบโตและมีชีวิตที่มั่นคง ความรักประเภทที่ ๓ เป็นความรักความผูกพันในฐานะเป็นมิตรสหายคือร่วมสุขและร่วมทุกข์ต่อกัน ความรักประเภทที่ ๔ เป็นความรักที่เกิดจากแรงขับทางเพศ เป็นความรักที่เสี่ยงต่อความผิดพลาด หากขาดความรับผิดชอบต่อกัน ส่วนความรักประเภทที่ ๕ เป็นความรักที่เสียสละ เป็นความรักชาติ รักแผ่นดิน เป็นความรักที่ไร้พรมแดนอย่างแท้จริง เพราะสามารถเสียสละกระทั่งชีวิตเพื่อบูชาความรัก

อย่างไรก็ดี ในทัศนะเชิงพุทธนั้น ความรักไม่ว่าจะเป็นประเภทใดล้วนอันตรายทั้งสิ้น เพราะความรักที่เกิดขึ้นในอารมณ์ของมนุษย์ปุถุชนมักลงเอยด้วยความทุกข์ ด้วยภัย และด้วยความเศร้าโศกเสียใจเสมอ ไม่เคยมีรักใดที่หวานชื่นและยั่งยืนในหัวใจแม้แต่รายเดียว ยกเว้นรักแท้ เมืองสุรินทร์เท่านั้น รักนอกนั้นล้วนแท้แต่เป็นยาขม ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม**คือรัฐบาลกับพันธมิตร ฯ**

ดังนั้น ชีวิตกับความรัก แม้จะมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างแนบแน่น**ดุจนายกฯ อภิสิทธิ์ กับฮุนเซน เอ๊ยกับคุณศิริโชค โสภา** แต่ทว่าหากรักษาระดับไม่ดีก็จะกลายเป็นสงครามแห่งความรัก เฉกเช่นรัฐบาลกับกลุ่มพันธมิตร ความรักของมนุษย์ปุถุชนจึงเสี่ยงต่อความเจ็บปวดหรือระทมขมขื่นต่างๆ นานา สุดแท้แต่สถานการณ์และสิ่งแวดล้อม เมื่อเป็นเช่นนี้ "**ชีวิตควรคู่กับอะไรดี**" คำตอบที่คิดได้ในขณะนี้ ก็คือ "**ชีวิตต้องคู่กับงาน**" เพราะงานจะดลบันดาลให้ชีวิตมีความสุข และประสบความสำเร็จ วันวาเลนไทน์ เป็นวันแห่งความรักที่เกิดจากความเสียสละของนักบุญชื่อ วาเลนไทน์ แต่วันมาฆบูชาเกิดจากมหากรุณาอันยิ่งใหญ่ของสิทธัตถะ เมื่อวันวาเลนไทน์ และวันมาฆบูชาเวียนมาถึง จึงควรรำลึกถึงคุณูปการของท่านทั้งสองที่ทำให้ชาวโลกรู้จักความรักที่แท้จริง และรู้จักชีวิตที่แท้จริง

สื่อสารเพื่อสานสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กับ สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

โดย ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป,
อุปนายกสมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ขอต้อนรับเข้าสู่ฉบับที่ ๒ ของวารสารฉบับนี้ ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่ผู้เขียนเองได้ตกปากรับคำที่จะขอมีส่วนร่วม ในการเล่าขานสู่กันฟัง ถึงเรื่องราวของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ดำเนินกิจการในรอบ ๒-๓ เดือนที่ผ่านมา รวมถึงเรื่องที่จะได้ดำเนินการต่อไปในอนาคตระยะใกล้ๆ นี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ที่ผ่านมา ในวันที่ ๓ ธันวาคม **สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร** เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ เพื่อทรงเปิดมหาวิทยาลัยที่ มจร วังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างเป็นทางการ พร้อมกับทรงเปิดหอประชุม มวก ๔๘ พรรษาอีกด้วย ซึ่งการจัดงานนับว่า เป็นไปด้วยความเรียบร้อยดีงามยิ่ง มีบุคลากรของมหาวิทยาลัย ศิษย์เก่าและผู้มีเกียรติ ทั้งฝ่ายพระสงฆ์และคฤหัสถ์เข้าร่วมพิธีนี้เป็นจำนวนกว่าหนึ่งหมื่นรูป/คน เข้าใจว่า บรรดาศิษย์เก่าและชาว มจร ที่ติดตามข่าวสารของมหาวิทยาลัยคงได้ทราบโดยทั่วถึงกันแล้ว

เรื่องที่ผู้เขียนเอง ต้องขอขอบคุณเป็นกรณีพิเศษ นั่นก็คือ การจัดงานสาน**สัมพันธ์ศิษย์เก่า มจร ครั้งที่ ๖** เมื่อวันเสาร์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นงานสังสรรค์ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ด้วย ถือว่าประสบผลสำเร็จด้วยดี เพราะเมื่อได้ฟังเสียงจากศิษย์เก่าและผู้เข้าร่วมงาน ต่างก็พูดไปในทำนองเดียวกันว่า "**ปีละครั้งก็ยังดี ที่ครอบครัวชาว มจร จะได้มาพบปะสังสรรค์กันเช่นนี้**" และยังบอกให้ผู้บริหารสมาคมศิษย์เก่า มจร เดินหน้าจัดทุกปี ในฐานะปีนี้ผู้เขียนได้รับมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการจัดงาน ต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในหลายๆ เรื่อง ทั้งเรื่องของการร่วมมือจัดงาน การเป็นเจ้าภาพโต๊ะอาหาร เป็นเจ้าภาพของที่ระลึกและรางวัลต่างๆ อย่างไรก็ตาม แม้งานจะผ่านพ้นไปด้วยดี แต่คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ในการประชุมประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้นำเรื่องการจัดงานนี้เข้าไปวิเคราะห์ถึงจุดเด่นจุดด้อย และข้อควรปรับปรุงแก้ไขแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่ของผู้บริหารสมาคมฯ เห็นว่า **กิจกรรมที่จะให้ผู้เข้าร่วมงานมีน้อยเกินไป และสถานที่จัดงานก็คับแคบ** ซึ่งก็เป็นเรื่องจะได้นำมาพิจารณาร่วมกันในการจัดงานในปีต่อๆ ไปอีก

เดือนมกราคม ๒๕๕๔ มี**งานทำบุญประจำปีของมูลนิธิ มจร เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๔** นับ

เป็นปีแรกในรอบหลายสิบปีที่ย้ายการทำบุญจากวัดมหาธาตุ ท่าพระจันทร์ ไปทำบุญที่ มจร วังน้อย ปีนี้ทดลองดูว่า จะมีญาติโยมติดตามไปทำบุญมากน้อยแค่ไหน ปรากฏว่า มีคนไปทำบุญจำนวนมากเกินคาดหมาย เกือบเต็มครึ่งส่วนแรกของหอประชุม มวก ๔๘ พรรษา มองด้วยสายตาที่ไม่คลาดเคลื่อนนัก เข้าใจว่ามีจำนวนคนหย่อนพันคนไม่กี่คน และทราบว่า มีคนทำบุญตั้งทุนและเพิ่มทุนอีกไม่ใช่น้อย พร้อมทั้งในปีนี้มีพระคุณเจ้านักเทศน์มหาชาติระดับประเทศ จำนวน ๒ รูป มาเทศน์ให้ผู้มาทำบุญฟัง อย่างได้สาระครบถ้วน กล่าวคือ ๑. **พระราชวิจิตรปฏิภาณ** วัดสุทัศนเทพวราราม และ ๒. **พระราชธรรมวาที** วัดประยุรวงศาวาส จึงใคร่ถือโอกาสนี้แจ้งศิษย์เก่าทุกท่านได้ทราบว่า **นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป การทำบุญประจำปีของมูลนิธิ มจร จะดำเนินการที่ มจร วังน้อย ในทุกวันอาทิตย์แรกของเดือนมกราคม ของแต่ละปี**

มีข่าวที่ใช้สื่อนี้ ประชาสัมพันธ์ให้ศิษย์เก่าและผู้สนใจทั้งหลายได้โปรดทราบว่า นับตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นมา **สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้ประกาศใช้ และอนุมัติให้เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาเอก คือ หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการเชิงพุทธ และสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป**

สำหรับหลักสูตร พธ.ด. สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ได้แบ่งกลุ่มวิชาเลือกให้ศึกษาอีก ๓ กลุ่มวิชา ประกอบด้วย

๑. กลุ่มวิชา ภาวะผู้นำเชิงพุทธ
๒. กลุ่มวิชา การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และ
๓. กลุ่มวิชา การปกครองท้องถิ่น

ผู้ที่สนใจจะศึกษาหาความเพิ่มเติมใน ๒ สาขานี้ จะสมัครเรียนก็สามารถสมัครได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกระทั่งถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๔ รายละเอียดเพิ่มเติมเปิดไปดูได้ที่ "http://www.polmcu.com" ซึ่งสามารถดาวน์โหลดใบสมัครและดูรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรทั้งสองหลักสูตรได้เป็นอย่างดี

อีกเรื่องที่ผู้เขียนเอง ขอประชาสัมพันธ์เพื่อศิษย์เก่า มจร และผู้สนใจให้ได้ทราบแต่เนิ่นๆ นั่นก็คือ **ช่วง ๒๙-๓๐ เม.ย. ๕๔ เป็นการสัมมนาและซ้อมรับปริญญาประจำปี ๒๕๕๔ และวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นวันพิธีประสาทปริญญา** โดยที่ปีนี้จะมีพิธีนี้เร็วกว่าปีก่อนๆ ทั้งนี้ เนื่องมาจากว่า เดือนพฤษภาคมของปีนี้จะมีการจัดงานระดับโลกขึ้นที่ มจร วังน้อย นั่นก็คือ **งานวันวิสาขบูชาโลก ระหว่างวันที่ ๑๒-๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔** โดยศิษย์เก่าและผู้สนใจที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมงานนี้ โปรดแจ้งลงทะเบียนได้ที่ มจร วังน้อย เพราะมีที่นั่งจำกัดเฉพาะผู้ลงทะเบียนเท่านั้น จึงจะได้รับการอำนวยความสะดวกให้เข้าร่วมประชุมทั้งที่ มจร วังน้อย และสำนักงานของ ESCAP ตึก UN ที่ถนนราชดำเนิน

ความจริง ผู้เขียนมีเรื่องสารพัดเรื่องที่อยากนำมาเล่าสู่กันให้ได้รับทราบในทุกเรื่องที่มหาวิทยาลัยของพวกเราได้ดำเนินการมาแล้ว และในหลายเรื่องที่จะได้ดำเนินการต่อไป แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดของพื้นที่ของวารสารฉบับนี้ที่จะนำมาถ่ายทอดให้ได้หมดทุกเรื่องได้ จึงขอเป็นว่า หากท่านบรรณาธิการยังจะกรุณาต่อไป ก็จะขอนำเรื่องราวต่างๆ ของ มจร มาเล่าสู่ให้ศิษย์เก่า มจร และผู้สนใจได้ทราบอีก และหากมีข้อเสนอแนะติติงประการใดเกี่ยวกับ มจร แล้วผู้เขียนยินดีรับฟังและจะนำไปเสนอผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาพัฒนา มจร ของพวกเราให้เจริญก้าวหน้าตลอดไป

พบกันใหม่ในฉบับหน้าครับ

ข่าวคน คนข่าว

สวัสดีครับ.. มิตรรักนักอ่านทุกท่าน วารสารสมาคมศิษย์เก่า ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นฉบับต้อนรับปีใหม่พอดี รวมทั้งปีใหม่ของพี่น้องชาวจีนซึ่งเรียกว่า ตรุษจีน นั่นแหละครับ ★ พลุพุ่งฟ้า ขอกราบแทบเท้าอำนวยพรให้ผู้มีอุปการคุณทุกท่าน รวมทั้งสมาชิกศิษย์เก่าทั้งมวล จงประสบแต่สิ่งดีๆ มีชีวิตที่สุขสงบและร่มเย็นตลอดไป *(สาธุ)*

★ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีเหตุการณ์เชิงประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ๒ เรื่อง คือ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ วันแห่งความรัก ส่วนวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ เป็นวันมาฆบูชา ★ ปรัชญาแห่งความรักมีว่า “ความรักคือขนมหวาน คือน้ำตาล คือยาพิษ คือหยาดน้ำอมฤต อันชุ่มชื่น คือเกสร คือดอกไม้ คือไฟรุม คือความกลุ้ม คือความฝัน นั่นแหละรัก” รักอะไรก็ไม่รู้ ดูพิสดารเหลือเกิน *(ฮา)* ★★ พลุพุ่งฟ้า รู้สึกขยาดกับความรักจนขนลุก จึงขอฝากความรักแด่มวลสมาชิกช่วยแบกรับถัวเฉลี่ยความรักกันโดยทั่วหน้ากันนะครับ เผื่อว่า บางทีความรักจะกลายเป็นพลังสำหรับชีวิต ★★ ในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ คือ เดือนส่งท้ายปีเก่านั่นแหละครับ มจร มีกิจกรรมที่สำคัญ คือประกอบพิธีเปิดป้ายมหาวิทยาลัย ณ วังน้อย ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ พร้อมกับเปิดป้ายห้องประชุม มวก. ๔๘ พรรษา อย่างยิ่งใหญ่อลังการ ★ การประกอบพิธีเปิดป้ายมหาวิทยาลัยในครั้งนี้ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พร้อมด้วยพระวรชายา เสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพิธี ซึ่งยังความปลาบปลื้มปีติเป็นล้นพ้นแก่ชาวมจร ★★ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ พิธียกช่อฟ้าอุโบสถกลางน้ำอย่างยิ่งใหญ่เช่นกัน

★★ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำหนดย้ายทุกส่วนงานจากวัดมหาธาตุฯ และวัดศรีสุดาราม ไปยังที่ทำการใหม่ ณ วังน้อย ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ เพื่อให้การบริหารจัดการมีเอกภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น *(ว่าอย่างนั้น)* ★ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ คณะผู้บริหารสมาคมฯ ได้เข้าพบและถวายสักการะพระเดชพระคุณพระธรรมโกศาจารย์

อธิการบดี ณ ตึกสำนักงานอธิการบดี วังน้อย เพื่อขอรับคำแนะนำและแนวทางการบริหารสมาคมฯ พร้อมกับขออนุญาตแนะนำผู้บริหารสมาคมฯ ชุดที่ ๑๙

★★ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๔ สมาคมฯ ได้จัดงานสานสัมพันธ์ศิษย์เก่าครั้งที่ ๖ ณ ลานหน้ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อาคารวัดศรีสุดาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีท่านอุปนายก คนที่ ๑ คือ ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม เป็นประธานจัดงาน โดยมีอธิการบดีเป็นประธานเปิดงานและให้โอวาท นายกสมาคมฯ กล่าวต้อนรับสมาชิกที่มาร่วมงาน ประธานที่ปรึกษา คือ **ศาสตราจารย์พิเศษจำนงค์ ทองประเสริฐ** กล่าวสาราณียกถา รำลึกบรรยากาศในอดีตและปัจจุบัน งานล่วงเลยถึงเวลา ๒๓.๐๐ น. จึงเลิกลากันกัน ★★ งานสานสัมพันธ์ศิษย์เก่าครั้งนี้ มีคนตั้งข้อสังเกต ๒ ประการ คือ ประการที่ ๑ **เรื่องอาหาร รสชาติขาดอรรถรสไปหน่อย เรื่องที่ ๒ รายการบนเวทีที่ขาดสุภาพสตรีมีส่วนร่วม** มีแต่ประธาน นปก. *(อดีต)* โชว์ลีลาเป็นพิธีกร ส่วนพิธีกรตัวจริง คือ ดร.พิเชฐ ทั่งโต *(บ้านพี่อยู่สุโขทัย เพราะบ้านถูกไฟไหม้จึงต้องลาไกลทิ้งถิ่น...)* นั้น ไม่สามารถกำกับเวทีอย่างเต็มฝีมือ ทั้งนี้ มิพักต้องพูดถึงความหลากหลายในเสียงเพลง เพราะตั้งสนนราคาค่อนข้างสูง ยึดระบบแขก คือขายแพง หากขายไม่หมดและเน่าเสียโยนทิ้ง *(ไม่ฮา)*

★★★ พลุพุ่งฟ้า ได้ตระเวนสอบถามความรู้สึกจากบรรดาศิษย์เก่าทั้งใหม่และดึกดำบรรพ์ ส่วนใหญ่ประทับใจ แต่เสียดายมีสมาชิกมาร่วมแจมน้อยไปหน่อย และแนะนำว่าหากเป็นไปได้ต้องยึดปรัชญาคุณกษิต ภิรมย์ คือ "**อาหารดี ดนตรีไพเราะ**" จะจูงใจสมาชิกให้มาร่วมงานได้มากขึ้น ซึ่งแว่วมาว่า งานสานสัมพันธ์ครั้งที่ ๗ ท่านนายกสมาคมฯ จะจัดให้ยิ่งใหญ่และอลังการ *(ว่าอย่างนั้น)*

★★ พลุพุ่งฟ้า เห็นผศ.ดร.กิตติทัศน์ ผกาทอง หัวหน้าฝ่ายสาราณียกร พาคณะญาติมาร่วมงาน รู้สึกเป็นปลื้ม โดยเฉพาะญาติฝ่ายพระอารามหลวง ซึ่งแปลว่า สัมพันธภาพเข้าสู่ระดับมาตรฐานเรียบร้อยแล้ว *(ฮา)* ★ เช่นกัน เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ คณะญาติซึ่งมีเจ้าอาวาสพระอารามหลวงเป็นประธานได้จัดงานคล้ายวันเกิดให้กับผศ.ดร.กิตติทัศน์ ผกาทอง ครบรอบที่เท่าไรไม่ทราบ ทราบแต่ว่า ในงานได้รับเกียรติจากท่านนายกสมาคมฯ พ.อ.(พิเศษ) ไชยนาจ ญาติฉิมพลี ท่านอุปนายกสมาคมฯ ดร.ศักดิ์ ประสานดี และท่านเลขาธิการ คือ ผศ.ดร.ธัชชนันท์ อิศรเดช มาร่วมงานและรับประทานอาหาร รวมทั้งท่านพ.ท.เกรียงไกร เทพนิมิตและดร.ยุทธนา ปราณีตด้วย

★★ เมื่อฉบับที่แล้วคือฉบับเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๕๓ คณะผู้จัดทำวารสาร ตกสำรวจชื่อ ดร.ยุทธนา ปราณีต ซึ่งได้บริจาคสนับสนุนวารสารเป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ บาท ในนามพุทธคยาทัวร์ ซึ่งความจริงแล้ว **ดร.ยุทธนา ปราณีต** เป็นผู้ที่ให้การอุปถัมภ์กิจกรรมของสมาคมฯ อย่างต่อเนื่อง จึงขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ *(อีกครั้ง)* สาธุ สาธุ สาธุ

★★ วารสารสมาคมฯ ฉบับนี้ ไม่มีคำว่า ชิมิ, งุงิ, เซ็งเป็ด และเห็ดฟางแต่อย่างใด เพราะยินดีรับคำติและชมจากผู้อาวุโสของสมาคมฯ ด้วยความเคารพ แม้อาจารย์เชน นคร จะบอกว่าเป็นศัพท์ร่วมสมัย ทำให้วารสารมีสีสันก็ตาม แต่พลุพุ่งฟ้า ต้องรักษามาตรฐานของสมาคมฯ และสมาชิกของสมาคมไว้ จนสุดความสามารถเพราะท่านเหล่านี้ล้วนเป็นปูชนียบุคคลและพร้อมที่จะบริจาคจตุปัจจัยสนับสนุนกิจการของสมาคมอย่างเต็มที่ *(ไม่ฮา)*

★★ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้บริหารมูลนิธิมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ได้จัดงานบำเพ็ญกุศลอุทิศแก่เจ้าของทุนซึ่งล่วงลับไปแล้ว และเพื่อระดมทุนจากผู้ที่มีจิตศรัทธา ในงานมีการเทศน์ปุจฉา-วิสัชนา ๒ ธรรมาสน์ **โดยพระราชธรรมวาทีและพระราชวิจิตรปฏิภาณ** ซึ่งมีผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่และผู้ร่วมตั้งทุนมูลนิธิทั้งที่มีชีวิตอยู่และล่วงลับไป

แล้วมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว คนที่มีนัยน์ตาธรรมดาอาจมองไม่เห็น แต่เลขานุการมูลนิธิมองเห็นเจ้าของทุนอย่างทั่วถึงทุกคน *(ฮา)* มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในวันนี้มีความสมบูรณ์และเจริญเติบโตในทุกด้าน ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร อาคาสถานที่ และเวทีทางวิชาการ แต่สิ่งที่มหาวิทยาลัยยังไม่มีก็คือ **"ร้านค้าสวัสดิการ"** ซึ่งคนละส่วนกับ**มหาจุฬาบรรณาคาร** สมาคมศิษย์เก่าควรจักได้ประสานงานกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อรับเป็นธุระในการดำเนินงานโดยมีรูปแบบการบริการในลักษณะครบวงจร คือ มีทั้งของชำ และของคาว-ของหวาน ที่เกี่ยวกับการบริโภค-อุปโภค เพื่อให้สมาคมฯ สามารถเลี้ยงตนเองได้ หากสามารถทำได้จะเป็นประวัติศาสตร์ของสมาคมฯ และเป็นเกียรติแก่คณะผู้บริหารสมาคมฯ ชุดที่ ๑๙ อย่างชนิดต้องจดจำจารึกในดวงหทัยไปตราบนานเท่านาน *(ไม่ฮา)*

★★★ ในวันเข้าพบอธิการบดี เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๔ ท่านได้เมตตาชี้แนะคณะผู้บริหารเรียบร้อยแล้ว อีกทั้งท่านรองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป ท่านก็ได้กรุณาชี้แนะแล้ว **คำถามก็คือว่าสมาคมฯ จะ "Say yes หรือ Say No" ถ้า Say yes** ต้องรีบดำเนินการโดยมิชักช้า หากช้าแบบหาห้องทำงานเพื่อมีบ้านเป็นของตนเอง พลุพุ่งฟ้าเห็นว่า **"หมดหวัง"** *(ฮา)*

★ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๕๔ **ผศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม** อุปนายกคนที่ ๑ และผศ.ดร.ธัชนันท์ อิศรเดช, ดร.พิเชฐ ทั่งโต ไปร่วมงานครบรอบ ๗๒ ปี **รศ.ดร.สมาน งามสนิท** ที่มหาชัยซีฟู้ด มีคนฝากมาถามว่า ท่านอาจารย์มียาอะไรดี ถ้ามียาวิเศษอย่างไรช่วยกรุณาบอกน้องๆ ด้วยนะครับ ★★ ตอนนี้ใครที่บ่นว่า ติดต่อสมาคมยากส์ นั้น ขอได้โปรดเลิกบ่นได้แล้ว เพราะเวลานี้มี **น้องวิภา สิงห์คำคา** มาช่วยงานด้านธุรการ,ระบบทะเบียนออนไลน์, เวปไซต์เป็นต้นเรียบร้อยแล้ว และสำนักงานของสมาคม ตั้งอยู่ที่**อาคารมหาจุฬาบรรณาคาร ชั้น ๔** เชิญแวะมานั่งคุยกันได้ ท่านนายกฯ ยินดีต้อนรับ น้ำร้อน, น้ำเย็น และหรือน้ำชา ส่วนกาแฟกรุณานำมาเอง *(ฮา)* ★★ งานใหญ่ที่ต้องรอคอยกันหน่อยคือการ**แข่งขันกอล์ฟการกุศล** หารายได้เข้าสมาคมฯ โดยสมาคมศิษย์เก่ามจรกับสมาคมมิตรภาพไทย-เวียดนาม ณ สนามกอล์ฟราชพฤกษ์ **วันจันทร์ ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔** พ.อ.(พิเศษ)ไชยนาจ ญาติฉิมพลี นายกฯ ดร.อร่าม พลตรี อุปนายกคนที่ ๒ และอาจารย์สุติพล กำลังวรรณ เป็นโต้โผ รับรองไม่ผิดหวัง*(สาธุ)* ★★ ขอเชิญสมาชิกสมาคมศิษย์เก่า มจรร่วม**กิจกรรมประดับปีกพลร่มสัมพันธ์กิตติมศักดิ์ ที่หน่วยอากาศโยธิน กองทัพอากาศ** สมาชิกและศิษย์เก่า ๒,๐๐๐ บาท บุคคลทั่วไป ๒,๕๐๐ บาท ติดต่อด่วนที่ เลขาธิการ โทร.๐๘๙-๒๑๖-๙๒๔๖ ★★ **งานขนอมสังสรรค์** ครั้งที่ ๑๙ เป็นกิจกรรมพบปะกันของพี่น้องชาวอำเภอขนอมที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่หอประชุมประดู่แดง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในงานนี้ มีแขกรับเชิญประกอบด้วย **พ.อ.(พิเศษ)ไชยนาจ ญาติฉิมพลี** นายกสมาคมฯ **ดร.อร่าม พลตรี** อุปนายกคนที่ ๒ **ผศ.ดร.ธัชนันท์ อิศรเดช** เลขาธิการ **ผศ.ดร.กิตติทัศน์ ผกาทอง** บรรณาธิการ **ผศ.ดร.ชญานนท์ กุณฑลบุตร** กรรมการบริหารไปร่วมงานครั้งนี้ด้วย ซึ่งในงานดังกล่าวทราบว่า **ท่านเลขาธิการสมาคมฯ** ได้รับเลือกให้เป็นรองประธานชมรมชาวขนอมและสมัยหน้าว่าที่ท่านประธาน

★★★ สุดท้ายสำหรับวารสารสมาคมศิษย์เก่า มจร. ฉบับเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พลุพุ่งฟ้าขอส่งข่าวดีถึงศิษย์เก่าทุกท่านที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิก จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ขอได้โปรดสมัครเป็นสมาชิกนะครับ เพื่อจะได้ช่วยกันผนึกกำลังพัฒนาสมาคมฯ ให้มีศักยภาพและมีศักดิ์ศรีสมกับชื่อของสมาคมฯ หากท่านอุดช่องน้อยแต่พอตัว เพราะไม่ต้องพึ่งพาสมาคมฯ สมาคมฯ ของพวกเราก็นับวันแต่จะเหี่ยวเฉาไปด้วย

กาลเวลาโปรดจงมารวมพลังและร่วมแรงร่วมใจกันเถิดครับ... หากไม่สะดวกสมัครเป็นสมาชิก แต่สะดวกที่จะร่วมบริจาคสนับสนุนกิจการของสมาคมฯ พวกเราก็ยินดีเช่นกัน โปรดติดต่อขอบริจาคได้ที่ท่านนายกสมาคมฯ โดยตรง โทร. ๐๘-๙๙๖๙-๕๐๕๖ จะขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงนะครับ

อนึ่งในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๕๔ (ปลายเดือน) และเดือนกุมภาพันธ์ (ต้นเดือน) วงการคณะสงฆ์ไทยได้สูญเสียพระเถระผู้ใหญ่ ๒ รูป คือ พระธรรมสิทธิมงคล **(หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน)** และ**พระพรหมกวี** (วรวิทย์) เจ้าคณะภาค 10 และเจ้าอาวาสวัดโมลีโลกยาราม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ อายุ 70 ปี มรณภาพด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์

ในนามสมาคมศิษย์เก่า มจร ขอกราบคารวะดวงวิญญาณอันสะอาดและบริสุทธิ์ของพระเถระทั้ง ๒ รูป ที่ถึงแก่มรณภาพในครั้งนี้ด้วย

"พลุพุ่งฟ้า"

ขอขอบคุณผู้มีอุปการคุณ

ที่ให้การสนับสนุนวารสารสมาคมศิษย์เก่า
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นมัสการสังเวชนียสถาน ๔ ตำบล
ณ ประเทศอินเดีย-ประเทศเนปาล

บริการโดย พุทธคยา ทัวร์

บริหารงานโดย ดร.ยุทธนา ปราณีต

โทร. 081-286-9526, 082-022-3456

คุณสนธยา กล่อมเปลี่ยน

รายนามผู้สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารสมาคม

๑. พระเทพรัตนสุธี ๕,๐๐๐ บาท
๒. คุณสนธยา กล่อมเปลี่ยน ๑๕,๐๐๐ บาท
๓. มหาจุฬาบรรณาคาร ๓,๐๐๐ บาท
๔. บริษัทพุทธคยาทัวร์ ๓,๐๐๐ บาท
๕. โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๓,๐๐๐ บาท
๖. คุณสุชาติ เทพเรือง ๒,๐๐๐ บาท

ท่านที่ต้องการบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนวารสารสมาคมศิษย์เก่ามจร แจ้งความจำนงได้ที่
พ.อ.(พิเศษ)ไชยนาจ ญาติฉิมพลี โทร.๐๘-๙๙๖๙-๕๐๕๖

ขอกราบขอบพระคุณ
พระเทพรัตนสุธี เจ้าคณะจังหวัดปทุมธานี
เจ้าอาวาสวัดเขียนเขต (พระอารามหลวง) อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี
ผู้ให้การอุปถัมภ์วารสารสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารมหาจุฬาบรรณาคาร ชั้น ๔
เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถนนพหลโยธิน
ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐
โทร ๐๘๙-๒๑๖-๙๒๔๖
www.mahachula.com

เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้

- ◯ จ่าหน้าไม่ชัดเจน
- ◯ ไม่มีเลขที่บ้านตามจ่าหน้า
- ◯ ไม่ยอมรับ
- ◯ ไม่มีผู้รับตามจ่าหน้า
- ◯ เลิกกิจการ
- ◯ ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- ◯ อื่นๆ .....

ลงชื่อ .....